

Г - н ъ Обри е. (Пристъпва къмъ нея за да я подкрѣпи. Тя съ жестъ му забранява и, опирайки се по мебелитѣ, съ мжка се стреми къмъ отомана, върху който пада и умира).  
(Г-нъ Обрие стои дълго като вцепененъ).

Артистката. (Която до тоя моментъ е репетирала ролята на госпожа Обрие, следъ кратка пауза скача и по детски уплашва господинъ директора, който до тогава е маркиралъ ролята на г-нъ Обрие, и който презъ тоя време стои унесенъ отъ изпълнението. Той се сепва и започва да ржкоплѣска).

Артист. (Скачайки) Вий да не помислихте, че азъ наистина съмъ умрѣла?

Директора. Току речи. Вие сте била по-голямъ дяволъ отъ колкото можехъ да си предпологамъ! Браво, браво! Поздравявамъ ви. Азъ не предполагамъ, че тъй умѣло ще можете да се справите съ нѣкои трудности въ тая роля. Тоя последенъ актъ на пиесата е доста труденъ технически. Маниерътъ на който е написана въобще цѣлата драма, е доста страненъ, както и сюжета ѝ, та ако ржлята не попадне въ опитни ржцѣ, — всичко пропада.

Артист. Значи попаднала е въ опитни ржцѣ?

Директ. Надѣвамъ се.

Артист. Но струва ми се да сте изказвали по раномнение, че ржста ми не отговарялъ за драматически роли.

Директ. Моля, моля, кой ви е казалъ това? Впрочемъ . . . въ частностъ . . . като ви гледа човѣкъ така, не би казалъ, че . . . Искамъ да кажа . . . Въобще . . . небрежно се държите къмъ своята външностъ . . . Знаете, скромното облекло убива рѣста. Знаете . . . Актрисата трѣбва да бже великолѣпно облѣчена! . . . Тя трѣбва всѣкога да прави ефектъ.

Артист. (Смѣе се отъ сърдце). И тази добра! Че за каквъ дяволъ трѣбва да прави тя ефектъ по улицитѣ? Тя има свое мѣсто, кждето